

Σ Χ Ε Δ Ι Ο

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

**ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΤΑΜΠΕΡΕ
15 ΚΑΙ 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1999**

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο πραγματοποίησε ειδική σύνοδο στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου με θέμα τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά την έναρξη των εργασιών διεξήχθη ανταλλαγή απόψεων με την Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κα Nicole Fontaine σχετικά με τα βασικά θέματα της συζήτησης.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο είναι αποφασισμένο να αναπτύξει την Ένωση ως ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, αξιοποιώντας πλήρως τις δυνατότητες που προσφέρει η συνθήκη του Άμστερνταμ. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στέλνει ισχυρό πολιτικό μήνυμα για την επιβεβαίωση της σημασίας του στόχου αυτού και συμφώνησε όσον αφορά μια σειρά πολιτικών κατευθύνσεων και προτεραιοτήτων που θα κάνουν γρήγορα πραγματικότητα τη δημιουργία του χώρου αυτού.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα τοποθετήσει και θα διατηρήσει τον στόχο αυτό στην πρώτη θέση του πολιτικού θεματολογίου του. Θα παρακολουθεί συνεχώς την πρόοδο που σημειώνεται ως προς την εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων και την τήρηση των προθεσμιών που θέτουν η συνθήκη του Άμστερνταμ, το Σχέδιο Δράσης της Βιέννης και τα ανά χείρας συμπεράσματα. Για το σκοπό αυτό θα δημιουργηθεί ο κατάλληλος μηχανισμός. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τονίζει τη σημασία της εξασφάλισης της απαραίτητης διαφάνειας και της τακτικής ενημέρωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και θα διεξαγάγει πλήρη συζήτηση αξιολόγησης της προόδου κατά τη σύνοδό του του Δεκεμβρίου του 2001.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, σε στενή σύνδεση με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συμφώνησε όσον αφορά τη σύνθεση, τη μέθοδο εργασίας και τις (επισυναπτόμενες ως παράρτημα) πρακτικές ρυθμίσεις που θα διέπουν το όργανο που θα εκπονήσει σχέδιο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί όλα τα οικεία μέρη να εξασφαλίσουν ότι οι εργασίες για το Χάρτη θα μπορέσουν να αρχίσουν σύντομα.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εκφράζει την ευγνωμοσύνη του για το έργο του αποχωρούντος Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου κ. Jürgen Tietmeyer, ιδιαίτερα μάλιστα για την συμβολή του στην ανάπτυξη της Ένωσης, κατόπιν της έναρξης της ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ.

Δεδομένου ότι ένα κεντρικό σημείο των εργασιών της Ένωσης κατά τα επόμενα έτη θα είναι η ενίσχυση της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφαλείας, περιλαμβανομένης της ανάπτυξης μιας ευρωπαϊκής πολιτικής άμυνας και ασφάλειας, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προσδοκά ότι ο νέος Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου και Υπατος Εκπρόσωπος για την ΚΕΠΠΑ, κος Javier Solana, θα συμβάλλει σημαντικότερα στην επίτευξη αυτού του στόχου. Ο κος Solana θα μπορεί να βασίζεται στην πλήρη υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου κατά την άσκηση των εξουσιών του και την εκπλήρωση της εντολής του, ώστε να φέρει εις πέρας πλήρως το έργο του. Στις ευθύνες του θα περιλαμβάνεται και η μέριμνα της αποτελεσματικής εφαρμογής των ψηφισμάτων και των δράσεων εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, προκειμένου να εδραιωθεί η συνέχεια και η συνέπεια της πολιτικής, βάσει των κοινών συμφερόντων της Ένωσης.

ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΕΝΩΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ :

ΤΑ ΟΡΟΣΗΜΑ ΤΟΥ ΤΑΜΠΕΡΕ

1. Από την πρώτη στιγμή, η ευρωπαϊκή ενοποίηση εδραζόταν σταθερά στην κοινή προσήλωση στην ιδέα της ελευθερίας, με βάση τα ανθρώπινα δικαιώματα, τους δημοκρατικούς θεσμούς και το κράτος δικαίου. Αυτές οι κοινές αξίες αποδείχθηκαν αναγκαίες για την εξασφάλιση της ειρήνης και την ανάπτυξη της ευημερίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα αποτελέσουν επίσης τον ακρογωνιαίο λίθο της διευρυμένης Ένωσης.
2. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη δημιουργήσει για τους πολίτες της τις βασικές προϋποθέσεις ενός κοινού χώρου ευημερίας και ειρήνης : ενιαία αγορά, οικονομική και νομισματική ένωση καθώς και ικανότητα αντιμετώπισης παγκόσμιων πολιτικών και οικονομικών προκλήσεων. Η πρόκληση την οποία θέτει τώρα η συνθήκη του Άμστερνταμ είναι η εξασφάλιση ότι η ελευθερία, η οποία περιλαμβάνει το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας σε όλη την Ένωση, μπορεί να ασκείται υπό συνθήκες ασφάλειας και δικαιοσύνης για όλους. Πρόκειται για εγχείρημα που ανταποκρίνεται στις συχνά εκφραζόμενες ανησυχίες των πολιτών και έχει άμεσο αντίκτυπο στην καθημερινή ζωή τους.
3. Η ελευθερία αυτή δεν θα πρέπει, ωστόσο, να θεωρείται αποκλειστικό δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης. Η ύπαρξή της αυτή καθαυτή προσελκύει πολλούς άλλους ανά τον κόσμο που δεν απολαμβάνουν την ελευθερία την οποία οι πολίτες της Ένωσης θεωρούν ως δεδομένη. Θα αποτελούσε αντίφαση με τις ευρωπαϊκές παραδόσεις η άρνηση της ελευθερίας αυτής σε εκείνους τους οποίους οι περιστάσεις αναγκάζουν δικαιολογημένα να ζητήσουν είσοδο στο έδαφός μας. Το γεγονός αυτό απαιτεί, με τη σειρά του, να αναπτύξει η Ένωση κοινές πολιτικές όσον αφορά τη χορήγηση ασύλου και τη μετανάστευση λαμβάνοντας συγχρόνως υπόψη την ανάγκη συνεχούς ελέγχου των εξωτερικών συνόρων για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης και του σχετικού με αυτήν διεθνούς εγκλήματος. Οι κοινές αυτές πολιτικές θα πρέπει να στηρίζονται σε αρχές που αφενός να είναι σαφείς για τους πολίτες μας και αφετέρου να προσφέρουν εγγυήσεις σε εκείνους που ζητούν προστασία ή είσοδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
4. Στόχος είναι μία ανοικτή και ασφαλής Ευρωπαϊκή Ένωση, σεβόμενη πλήρως τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Σύμβαση της Γενεύης για τους πρόσφυγες και από άλλες σχετικές πράξεις περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ικανή να ανταποκρίνεται στις ανθρωπιστικές ανάγκες με βάση την αλληλεγγύη. Θα πρέπει επίσης να αναπτυχθεί κοινή προσέγγιση για την εξασφάλιση της ένταξης στις κοινωνίες μας των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην Ένωση.

A. ΚΟΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΥΛΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΕ

10. Τα διακριτά μεν αλλά στενά συνδεδεμένα θέματα του ασύλου και της μετανάστευσης, απαιτούν να αναπτυχθεί μια κοινή πολιτική της ΕΕ που θα συμπεριλάβει τα ακόλουθα στοιχεία.

I. Σχέση εταιρικότητας με τις χώρες καταγωγής

11. Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται μια σφαιρική προσέγγιση της μετανάστευσης εντός του πλαισίου της οποίας θα ρυθμίζονται ζητήματα πολιτικής, ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ανάπτυξης στις χώρες και περιοχές καταγωγής και διέλευσης. Τούτο απαιτεί την καταπολέμηση της ένδειας, την ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και των ευκαιριών απασχόλησης, την πρόληψη των συγκρούσεων και την εδραίωση των δημοκρατικών καθεστώτων καθώς και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως δε των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, των γυναικών και των παιδιών. Προς το σκοπό αυτόν, καλεί την Ένωση καθώς και τα κράτη μέλη να συμβάλουν, στο μέτρο των αρμοδιοτήτων τους, δυνάμει των συνθηκών, σε μια μεγαλύτερη συνοχή των εσωτερικών και εξωτερικών πολιτικών της Ένωσης. Η ανάπτυξη εταιρικών σχέσεων με τρίτες οικείες χώρες αποτελεί επίσης ένα βασικής σημασίας στοιχείο για την επιτυχία μιας τέτοιας πολιτικής, με στόχο την προαγωγή της από κοινού ανάπτυξης.
12. Στο πλαίσιο αυτό, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δέχεται ευνοϊκά τις εκθέσεις της Ομάδας υψηλού επιπέδου για το άσυλο και τη μετανάστευση που συνεστήθη από το Συμβούλιο και συμφωνεί με την ανανέωση της εντολής της και την κατάστρωση περαιτέρω σχεδίων δράσης. Θεωρεί ότι τα πρώτα σχέδια δράσης που καταρτίστηκαν από την Ομάδα και εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο αποτελούν μια χρήσιμη συνεισφορά, και καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να υποβάλουν έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σχετικά με την υλοποίησή τους το Δεκέμβριο του 2000.

II. Ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα χορήγησης ασύλου

13. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επιβεβαιώνει εκ νέου τη σημασία την οποία αποδίδουν η Ένωση και τα κράτη μέλη στον απόλυτο σεβασμό του δικαιώματος αίτησης ασύλου. Έχει συμφωνηθεί να δημιουργηθεί ένα ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα χορήγησης ασύλου, που θα βασίζεται στην πλήρη και συμπεριληπτική εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης.

III. Δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών

18. Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να διασφαλίζει τη δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νομίμως στην επικράτεια των κρατών μελών της. Θα πρέπει να θεσπισθεί σθεναρότερη πολιτική κοινωνικής ένταξης με στόχο την παροχή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του ίδιου επιπέδου που απολαμβάνουν οι υπήκοοι της ΕΕ. Θα πρέπει εξάλλου να προωθεί την άνευ διακρίσεων μεταχείριση στον οικονομικό, τον κοινωνικό και τον πολιτιστικό τομέα και να προβλέπει μέτρα κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.
19. Βασιζόμενο στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με σχέδιο δράσης κατά του ρατσισμού, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προτρέπει να ενταθεί η καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Τα κράτη μέλη θα επεξεργασθούν τη στρατηγική τους με βάση τις καλύτερες πρακτικές και εμπειρίες. Θα ενδυναμωθεί περαιτέρω η συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο για το Ρατσισμό και την Ξενοφοβία και με το Συμβούλιο της Ευρώπης. Επιπλέον, η Επιτροπή καλείται να υποβάλει το συντομότερο δυνατόν προτάσεις περί εφαρμογής του άρθρου 13 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Για την καταπολέμηση των διακρίσεων γενικότερα τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να καταρτίσουν εθνικά προγράμματα που να καλύπτουν υπηκόους τρίτων χωρών, αυτόχθονες πληθυσμούς και εθνικές και άλλες μειονότητες.
20. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναγνωρίζει την ανάγκη προσέγγισης των εθνικών νομοθεσιών σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών, που θα βασίζονται σε από κοινού αξιολόγηση των οικονομικών και δημογραφικών εξελίξεων στην Ένωση, καθώς και της κατάστασης στις χώρες προέλευσης. Προς τον σκοπό αυτό ζητά την ταχεία λήψη αποφάσεων από το Συμβούλιο, με βάση προτάσεις της Επιτροπής.
21. Θα πρέπει να υπάρξει προσέγγιση του νομικού καθεστώτος των υπηκόων τρίτων χωρών προς εκείνο των υπηκόων των κρατών μελών. Στα άτομα που έχουν διαμείνει νομίμως σε κράτος μέλος επί περίοδο που θα προσδιορισθεί και τα οποία διαθέτουν μακροπρόθεσμη άδεια διαμονής θα πρέπει να χορηγείται ένα σύνολο ενιαίων δικαιωμάτων κατά το δυνατόν παραπλήσιων προς τα δικαιώματα των κοινοτικών υπηκόων, όπως π.χ. το δικαίωμα διαμονής, παιδείας και εξαρτημένης ή ανεξάρτητης εργασίας, καθώς και το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης έναντι των υπηκόων των χωρών διαμονής. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υποστηρίζει την παροχή στους διαμένοντες νομίμως υπηκόους τρίτων χωρών επί μακρό χρονικό διάστημα σε κράτος μέλος της δυνατότητας να αποκτήσουν την υπηκοότητα.

26. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συνιστά να αναπτυχθεί βοήθεια προς τις χώρες καταγωγής και διέλευσης προκειμένου να προαχθεί ο εθελοντικός επαναπατρισμός καθώς και να βελτιωθεί η ικανότητα των αρχών των χωρών αυτών να καταπολεμούν αποτελεσματικά την εμπορία ανθρώπων και να αντιμετωπίζουν τις υποχρεώσεις επανεισδοχής που έχουν αναλάβει έναντι της Ένωσης και των κρατών μελών.
27. Η συνθήκη του Άμστερνταμ έδωσε στην Κοινότητα εξουσίες στον τομέα της επανεισδοχής. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο να συνάψει συμφωνίες επανεισδοχής μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και τρίτων χωρών ή ομάδων χωρών. Θα πρέπει επίσης να εξετασθούν οι κανόνες εσωτερικής επανεισδοχής.

B. ΕΝΑΣ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

28. Σε έναν αυθεντικό Ευρωπαϊκό Χώρο Δικαιοσύνης τα άτομα και οι επιχειρήσεις δεν θα πρέπει να εμποδίζονται ή να αποθαρρύνονται από την άσκηση των δικαιωμάτων τους λόγω της μη συμβατότητας ή της πολυπλοκότητας των νομικών και διοικητικών συστημάτων των κρατών μελών.

V. Καλύτερη πρόσβαση στη δικαιοσύνη εντός της Ευρώπης

29. Προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση στη δικαιοσύνη το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί την Επιτροπή, σε συνεργασία με τα άλλα σχετικά διεθνή όργανα, όπως το Συμβούλιο της Ευρώπης, να ξεκινήσει μία ενημερωτική εκστρατεία και να δημοσιεύσει τους κατάλληλους "οδηγούς χρήσης" για τη δικαστική συνεργασία εντός της Ένωσης και για τα νομικά συστήματα των κρατών μελών. Επίσης ζητά να δημιουργηθεί ένα εύκολα προσιτό σύστημα πληροφοριών που θα συντηρείται και θα ενημερώνεται από ένα δίκτυο αρμόδιων εθνικών υπηρεσιών.
30. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο, βάσει προτάσεων της Επιτροπής, να θεσπίσει στοιχειώδη πρότυπα που θα εξασφαλίζουν επαρκές επίπεδο νομικής αρωγής σε υποθέσεις με διασυνοριακές διαστάσεις σε ολόκληρη την Ένωση καθώς και ειδικούς κοινούς δικονομικούς κανόνες για την απλούστευση και την επίσπευση της διασυνοριακής εκδίκασης μικροδιαφορών καταναλωτικής ή εμπορικής φύσης, και των αξιώσεων διατροφής, καθώς και μη αμφισβητούμενων αξιώσεων. Επίσης θα πρέπει να δημιουργηθούν από τα κράτη μέλη ενάλλακτικές εξωδικαστικές διαδικασίες.

35. Όσον αφορά τις ποινικές υποθέσεις, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο παροτρύνει τα κράτη μέλη να επικυρώσουν ταχέως τις συμβάσεις ΕΕ του 1995 και 1996 για την έκδοση και να τις εφαρμόσουν χωρίς επιφύλαξη. Θεωρεί ότι θα πρέπει να καταργηθεί η τυπική διαδικασία της έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών για πρόσωπα τα οποία διαφεύγουν της δικαιοσύνης αφού έχουν καταδικαστεί τελεσίδικα, και να αντικατασταθεί από την απλή μεταγωγή των προσώπων αυτών. Επίσης θα πρέπει να εξεταστεί η δυνατότητα θέσπισης διαδικασιών ταχείας έκδοσης, χωρίς να θίγεται η αρχή της ευθυδικίας.
36. Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης θα πρέπει επίσης να εφαρμοσθεί για τις προδικαστικές διατάξεις, ιδίως για εκείνες με τις οποίες μπορούν οι δικαστικές αρχές να εξασφαλίζουν ταχέως αποδείξεις και να προβαίνουν στην κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων τα οποία εύκολα μεταφέρονται· τα αποδεικτικά στοιχεία που νομίμως συγκεντρώνονται από τις αρχές ενός κράτους μέλους θα πρέπει να γίνονται δεκτά ενώπιον των δικαστηρίων των άλλων κρατών μελών.
37. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να θεσπίσουν έως τον Δεκέμβριο του 2000 ένα πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης. Με το πρόγραμμα αυτό θα πρέπει να ξεκινήσουν εργασίες για τις πτυχές των δικονομικών κανόνων για τις οποίες θεωρούνται αναγκαία κοινά στοιχειώδη πρότυπα προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.

VII. Μεγαλύτερη σύγκλιση σε θέματα αστικού δικαίου

38. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να ετοιμάσουν νέους δικονομικούς κανόνες για διασυνοριακές περιπτώσεις και ειδικότερα για τα στοιχεία που είναι σημαντικά για την ομαλή δικαστική συνεργασία και για την αυξημένη πρόσβαση στη δικαιοσύνη, π.χ. προσωρινά μέτρα, συλλογή αποδεικτικών στοιχείων, εντολές για καταβολή χρηματικών ποσών και προθεσμίες.
39. Όσον αφορά το ουσιαστικό δίκαιο, ζητείται μια συνολική μελέτη ως προς την ανάγκη προσέγγισης των αστικών και εμπορικών νομοθεσιών των κρατών μελών προκειμένου να εξαλειφθούν τα εμπόδια της σωστής λειτουργίας των αστικών δικαστηρίων στους τομείς όπου αυτό απαιτείται για τη σωστή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Το Συμβούλιο θα πρέπει να υποβάλει σχετική έκθεση το 2001.

45. Η Ευρωπόλ διαδραματίζει βασικό ρόλο στην υποστήριξη, στο σύνολο της Ένωσης, της πρόληψης του εγκλήματος, των αναλύσεων και των ερευνών. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί το Συμβούλιο να παρέχει στην Ευρωπόλ την αναγκαία υποστήριξη και τους αναγκαίους πόρους. Στο άμεσο μέλλον ο ρόλος της θα πρέπει να ενισχυθεί με τη λήψη επιχειρησιακών δεδομένων από τα κράτη μέλη και με την παροχή της δυνατότητας να ζητά από τα κράτη μέλη να αρχίζουν, να διεξάγουν ή να συντονίζουν έρευνες ή να δημιουργούν κοινές ερευνητικές ομάδες σε ορισμένους τομείς εγκληματικών δραστηριοτήτων.
46. Για την ενίσχυση του αγώνα κατά του σοβαρού οργανωμένου εγκλήματος, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε να δημιουργήσει μια μονάδα (EUROJUST) που θα αποτελείται από εισαγγελείς, δικαστές, αξιωματικούς αστυνομίας που έχουν ανάλογες αρμοδιότητες, αποσπασμένους από κάθε κράτος μέλος. Έργο της EUROJUST θα είναι αφενός να διευκολύνει τον σωστό συντονισμό των εθνικών εισαγγελικών αρχών και αφετέρου να υποστηρίζει τις ποινικές έρευνες σε υποθέσεις οργανωμένου εγκλήματος, ιδίως βάσει αναλύσεων της Ευρωπόλ, καθώς και η στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζητά από το Συμβούλιο να θεσπίσει έως το τέλος του 2001, τα απαραίτητα νομοθετήματα.
47. Θα πρέπει να δημιουργηθεί μία Ευρωπαϊκή Αστυνομική Ακαδημία για την εκπαίδευση των ανωτέρων υπαλλήλων των αρμόδιων για την επιβολή του νόμου. Θα πρέπει επίσης να είναι ανοιχτό στους εισαγγελείς και τους δικαστές που ασχολούνται με έρευνες σχετικά με παράνομες δραστηριότητες, καθώς επίσης στις αρχές των υποψηφίων προς ένταξη χωρών.
48. Χωρίς να θίγονται οι ευρύτεροι τομείς που προβλέπει η συνθήκη του Άμστερνταμ και το Σχέδιο Δράσης της Βιέννης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θεωρεί ότι, όσον αφορά τα εθνικά ποινικά δίκαια, οι προσπάθειες να συμφωνηθούν κοινοί ορισμοί, κατηγορίες και κυρώσεις θα πρέπει να εστιασθούν σε πρώτη φάση σε περιορισμένο αριθμό τομέων ιδιαίτερης σημασίας, όπως το οικονομικό έγκλημα (νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, διαφθορά, παραχάραξη του ευρώ), η εμπορία ανθρώπων, η σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών, η εγκληματικότητα υψηλής τεχνολογίας και η περιβαλλοντική εγκληματικότητα.
49. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υπογραμμίζει τη σημασία της αντιμετώπισης του προβλήματος των ναρκωτικών κατά συνεκτικό τρόπο. Καλεί το Συμβούλιο να εγκρίνει την ευρωπαϊκή στρατηγική κατά των ναρκωτικών 2000-2004 πριν από τη σύνοδό του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Ελσίνκι.

56. Θα πρέπει να αναπτυχθούν κοινά πρότυπα για την πρόληψη της χρησιμοποίησης εταιριών και άλλων οντοτήτων με έδρα εκτός της δικαιοδοσίας της Κοινότητας για την απόκρυψη και νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεννοηθούν με εξωχώρια κέντρα τρίτων χωρών για να εξασφαλίσουν αποτελεσματική και διαφανή συνεργασία στην αμοιβαία νομική συνδρομή.
57. Η Επιτροπή καλείται να συντάξει έκθεση όπου θα προσδιορίζονται οι διατάξεις των εθνικών νομοθεσιών περί τραπεζών, χρηματοπιστωτικού συστήματος και εταιριών, οι οποίες παρεμποδίζουν τη διεθνή συνεργασία. Το Συμβούλιο καλείται να συναγάγει τα αναγκαία συμπεράσματα με βάση την έκθεση αυτή.

Δ. ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

58. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι όλες οι αρμοδιότητες και τα μέσα που διαθέτει η Ένωση, ιδίως στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων, θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν κατά ολοκληρωμένο και συνεκτικό τρόπο για την οικοδόμηση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Οι πτυχές που αφορούν τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις θα πρέπει να συνεκτιμώνται στον καθορισμό και την εφαρμογή των άλλων κοινοτικών πολιτικών και δραστηριοτήτων.
59. Θα πρέπει να αξιοποιηθούν πλήρως οι νέες δυνατότητες που προσφέρει η συνθήκη του Άμστερνταμ για εξωτερική δράση και ιδίως οι κοινές στρατηγικές και οι συμφωνίες που αφορούν την Κοινότητα καθώς και οι συμφωνίες του άρθρου 38 ΣΕΕ.
60. Θα πρέπει να καθορισθούν σαφείς προοπτικές, στόχοι πολιτικής και μέτρα για την εξωτερική δράση της Ένωσης στον τομέα της Δικαιοσύνης και των Εσωτερικών Υποθέσεων. Θα πρέπει να καταρτισθούν ειδικές συστάσεις από το Συμβούλιο, σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή, όσον αφορά τους στόχους της πολιτικής και τα μέτρα της εξωτερικής δράσης της Ένωσης στον τομέα της Δικαιοσύνης και των Εξωτερικών Υποθέσεων, μεταξύ άλλων δε και για ζητήματα που αφορούν τις δομές εργασίας, πριν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου του 2000.

**ΣΥΝΘΕΣΗ, ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΚΠΟΝΗΣΕΙ
ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΧΑΡΤΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΕ**

A. ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

i) Μέλη

α) Αρχηγοί Κράτους ή Κυβερνήσεως των κρατών μελών

Δεκαπέντε αντιπρόσωποι των Αρχηγών Κράτους ή Κυβερνήσεως των κρατών μελών.

β) Επιτροπή

Ένας αντιπρόσωπος του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

γ) Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

16 μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που θα ορισθούν από το ίδιο.

δ) Εθνικά κοινοβούλια

Τριάντα μέλη των εθνικών κοινοβουλίων (δύο από κάθε εθνικό κοινοβούλιο) που θα ορισθούν από τα ίδια τα εθνικά κοινοβούλια.

Τα μέλη του Σώματος μπορούν να αντικαθίστανται από αναπληρωτές σε περίπτωση που δεν είναι σε θέση να παραστούν σε συνεδριάσεις του Σώματος.

ii) Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος του Σώματος

Ο Πρόεδρος του Σώματος εκλέγεται από το Σώμα. Ένα μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ένα μέλος εθνικού κοινοβουλίου και ο αντιπρόσωπος της Προεδρίας του Συμβουλίου, ενεργούν ως Αντιπρόεδροι του Σώματος.

Το μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ενεργεί ως Αντιπρόεδρος εκλέγεται από τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που υπηρετούν στο Σώμα. Το μέλος του εθνικού κοινοβουλίου που ενεργεί ως Αντιπρόεδρος εκλέγεται από τα μέλη των εθνικών κοινοβουλίων που υπηρετούν στο Σώμα.

B. ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

(i) Προπαρασκευή

Ο Πρόεδρος του Σώματος προτείνει, σε στενή συνεργασία με τους/τις Αντιπροέδρους, πρόγραμμα εργασιών του Σώματος και εκτελεί άλλες σχετικές προπαρασκευαστικές εργασίες.

(ii) Διαφάνεια των διαδικασιών

Κατ' αρχήν, οι συνεδριάσεις του Σώματος και τα έγγραφα που υποβάλλονται κατά τις συνεδριάσεις αυτές πρέπει να λαμβάνουν δημοσιότητα.

(iii) Ομάδες εργασίας

Το Σώμα μπορεί να δημιουργήσει *ad hoc* ομάδες εργασίας, οι οποίες θα είναι ανοικτές σε όλα τα μέλη του.

(iv) Σύνταξη του Χάρτη

Βάσει του προγράμματος εργασιών που έχει καταρτισθεί από το Σώμα, μια συντακτική επιτροπή απαρτιζόμενη από τον/την Πρόεδρο και τους Αντιπροέδρους του Σώματος και από τον αντιπρόσωπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, επικουρούμενη από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, θα εκπονήσει προσχέδιο του Χάρτη.

Ο κάθε ένας από τους Αντιπροέδρους διαβουλεύεται τακτικά με το αντίστοιχο όργανο από το οποίο προέρχεται.

(v) Εκπόνηση του σχεδίου του Χάρτη από το Σώμα

Όταν ο Πρόεδρος του Σώματος, σε στενή συνεργασία με τους/τις Αντιπροέδρους, θεωρήσει ότι το κείμενο του σχεδίου Χάρτη που εκπονήθηκε από το Σώμα μπορεί ενδεχομένως να εγκριθεί από όλα τα μέρη, το κείμενο αυτό θα διαβιβασθεί στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μέσω της κανονικής προπαρασκευαστικής διαδικασίας.

Γ. ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Το Σώμα συνεδριάζει στις Βρυξέλλες, εναλλάξ στο κτίριο του Συμβουλίου και στο κτίριο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Στις συνεδριάσεις του Σώματος εφαρμόζεται πλήρες γλωσσικό καθεστώς.

D R A F T

PRESIDENCY CONCLUSIONS

TAMPERE EUROPEAN COUNCIL

15 AND 16 OCTOBER 1999

The European Council held a special meeting on 15 and 16 October 1999 in Tampere on the creation of an area of freedom, security and justice in the European Union. At the start of proceedings an exchange of views was conducted with the President of the European Parliament, Mrs Nicole Fontaine, on the main topics of discussion.

The European Council is determined to develop the Union as an area of freedom, security and justice by making full use of the possibilities offered by the Treaty of Amsterdam. The European Council sends a strong political message to reaffirm the importance of this objective and has agreed on a number of policy orientations and priorities which will speedily make this area a reality.

The European Council will place and maintain this objective at the very top of the political agenda. It will keep under constant review progress made towards implementing the necessary measures and meeting the deadlines set by the Treaty of Amsterdam, the Vienna Action Plan and the present conclusions. An appropriate mechanism will be established to that end. The European Council underlines the importance of ensuring the necessary transparency and of keeping the European Parliament regularly informed. It will hold a full debate assessing progress at its December meeting in 2001.

In close connection with the area of freedom, security and justice, the European Council has agreed on the composition, method of work and practical arrangements (attached in the annex) for the body entrusted with drawing up a draft Charter of fundamental rights of the European Union. It invites all parties involved to ensure that work on the Charter can begin rapidly.

The European Council expresses its gratitude for the work of the outgoing Secretary-General of the Council, Mr. Jürgen Trumpf, and in particular for his contribution to the development of the Union following the entry into force of the Treaty of Amsterdam.

Given that one of the focal points of the Union's work in the years ahead will be to strengthen the common foreign and security policy, including developing a European security and defence policy, the European Council expects the new Secretary-General of the Council and High Representative for the CFSP, Mr. Javier Solana, to make a key contribution to this objective. Mr. Solana will be able to rely on the full backing of the European Council in exercising his powers and mandate so he can do full justice to his tasks. His responsibilities will include ensuring that deliberations and action on foreign and security policy matters are efficiently conducted with the aim of fostering continuity and consistency of policy on the basis of the common interests of the Union.

**TOWARDS A UNION OF FREEDOM, SECURITY AND JUSTICE:
THE TAMPERE MILESTONES**

1. From its very beginning European integration has been firmly rooted in a shared commitment to freedom based on human rights, democratic institutions and the rule of law. These common values have proved necessary for securing peace and developing prosperity in the European Union. They will also serve as a cornerstone for the enlarging Union.
2. The European Union has already put in place for its citizens the major ingredients of a shared area of prosperity and peace: a single market, economic and monetary union, and the capacity to take on global political and economic challenges. The challenge of the Amsterdam Treaty is now to ensure that freedom, which includes the right to move freely throughout the Union, can be enjoyed in conditions of security and justice accessible to all. It is a project which responds to the frequently expressed concerns of citizens and has a direct bearing on their daily lives.
3. This freedom should not, however, be regarded as the exclusive preserve of the Union's own citizens. Its very existence acts as a draw to many others world-wide who cannot enjoy the freedom Union citizens take for granted. It would be in contradiction with Europe's traditions to deny such freedom to those whose circumstances lead them justifiably to seek access to our territory. This in turn requires the Union to develop common policies on asylum and immigration, while taking into account the need for a consistent control of external borders to fight illegal immigration and related international crime. These common policies must be based on principles which are both clear to our own citizens and also offer guarantees to those who seek protection in or access to the European Union.
4. The aim is an open and secure European Union, fully committed to the obligations of the Geneva Refugee Convention and other relevant human rights instruments, and able to respond to humanitarian needs on the basis of solidarity. A common approach must also be developed to ensure the integration into our societies of those third country nationals who are lawfully resident in the Union.

5. The enjoyment of freedom requires a genuine area of justice, where people can approach courts and authorities in any Member State as easily as in their own. Criminals must find no ways of exploiting differences in the judicial systems of Member States. Judgements and decisions should be respected and enforced throughout the Union, while safeguarding the basic legal certainty of people and economic operators. Better compatibility and more convergence between the legal systems of Member States must be achieved.
6. People have the right to expect the Union to address the threat to their freedom and legal rights posed by serious crime. To counter these threats a common effort is needed to prevent and fight crime and criminal organisations throughout the Union. The joint mobilisation of police and judicial resources is needed to guarantee that there is no hiding place for criminals or the proceeds of crime within the Union.
7. The area of freedom, security and justice should be based on the principles of transparency and democratic control. We must develop an open dialogue with civil society on the aims and principles of this area in order to strengthen citizens' acceptance and support.
8. The European Council considers it essential that in these areas the Union should also develop a capacity to act and be regarded as a significant partner on the international scene. This requires close co-operation with partner countries and international organisations, in particular the Council of Europe, OSCE, OECD and the United Nations.
9. The European Council invites the Council and the Commission, in close co-operation with the European Parliament, to promote the full and immediate implementation of the Treaty of Amsterdam on the basis of the Vienna Action Plan and of the following political guidelines and concrete objectives agreed here in Tampere.

A. A COMMON EU ASYLUM AND MIGRATION POLICY

10. The separate but closely related issues of asylum and migration call for the development of a common EU policy to include the following elements.

I. Partnership with countries of origin

11. The European Union needs a comprehensive approach to migration addressing political, human rights and development issues in countries and regions of origin and transit. This requires combating poverty, improving living conditions and job opportunities, preventing conflicts and consolidating democratic states and ensuring respect for human rights, in particular rights of minorities, women and children. To that end, the Union as well as Member States are invited to contribute, within their respective competence under the Treaties, to a greater coherence of internal and external policies of the Union. Partnership with third countries concerned will also be a key element for the success of such a policy, with a view to promoting co-development.
12. In this context, the European Council welcomes the reports of the High Level Working Group on Asylum and Migration set up by the Council, and agrees on the continuation of its mandate and on the drawing up of further Action Plans. It considers as a useful contribution the first action plans drawn up by that Working Group, and approved by the Council, and invites the Council and the Commission to report back on their implementation to the European Council in December 2000.

II. A Single European Asylum System

13. The European Council reaffirms the importance the Union and Member States attach to absolute respect of the right to seek asylum. It has agreed to establish a Single European Asylum System, based on the full and inclusive application of the Geneva Convention.

14. This System should include, in the short term, a clear and workable determination of the State responsible for the examination of an asylum application, common standards for a fair and efficient asylum procedure, harmonised conditions of reception of asylum seekers, and the approximation of rules on the recognition and content of the refugee status. It should also be completed with measures on subsidiary forms of protection offering an appropriate status to any person in need of such protection. To that end, the Council is urged to adopt, on the basis of Commission proposals, the necessary decisions according to the timetable set in the Treaty of Amsterdam and the Vienna Action Plan. The European Council stresses the importance of consulting UNHCR and other international organisations.
15. In the medium term, Community legislation should lead to a uniform asylum status and procedure for national asylum decisions valid throughout the Union. The Commission is asked to prepare within one year an initiative on this matter.
16. The European Council urges the Council to step up its efforts to reach agreement on the issue of temporary protection for displaced persons on the basis of solidarity between Member States. The European Council has agreed that, building on the existing financial instruments for refugees, and within the financial perspectives, a special facility should be established endowed with an amount of 250 Meuro over a period of five years and designed to complement national efforts concerning the reception, integration and voluntary repatriation of asylum seekers, displaced persons and refugees, and to assist more particularly Member States facing emergency situations in cases of mass influx. It invites the Council to adopt, on the basis of a proposal by the Commission, the necessary legislative instrument for such funding before the European Council meeting in June 2000.
17. The European Council urges the Council to finalise promptly its work in establishing the fingerprint record system for the identification of asylum seekers (Eurodac).

IV. Management of migration flows

22. The European Council stresses the need for more efficient management of migration flows at all their stages. It calls for the development, in close co-operation with countries of origin and transit, of information campaigns on the actual possibilities for legal immigration, and for the prevention of all forms of trafficking in human beings. A common active policy on visa and false documents should be further developed, including closer co-operation between EU consulates in third countries and, where necessary, the establishment of common EU visa issuing offices.
23. The European Council is determined to tackle at its source illegal immigration, especially by combating those who engage in trafficking in human beings and economic exploitation of migrants. It urges the adoption of legislation foreseeing severe sanctions against this serious crime. The Council is invited to adopt by the end of 2000, on the basis of a proposal by the Commission, legislation to this end. Member States, together with Europol, should direct their efforts to detecting and dismantling the criminal networks involved. The rights of the victims of such activities shall be secured with special emphasis on the problems of women and children.
24. The European Council calls for closer co-operation and mutual technical assistance between the Member States' border control services, such as exchange programmes and technology transfer, especially on maritime borders, and for the rapid inclusion of the applicant States in this co-operation.
25. As a consequence of the integration of the Schengen acquis into the Union, the candidate countries must accept in full that acquis and further measures building upon it. The European Council stresses the importance of the effective control of the Union's future external borders by specialised trained professionals.

26. The European Council calls for assistance to countries of origin and transit to be developed in order to promote voluntary return as well as to help the authorities of those countries to strengthen their ability to combat effectively trafficking in human beings and to cope with their readmission obligations towards the Union and the Member States.
27. The Amsterdam Treaty conferred powers on the Community in the field of readmission. The European Council invites the Council to conclude readmission agreements between the European Community and third countries or groups of countries. Consideration should also be given to rules on internal readmission.

B. A GENUINE EUROPEAN AREA OF JUSTICE

28. In a genuine European Area of Justice individuals and businesses should not be prevented or discouraged from exercising their rights by the incompatibility or complexity of legal and administrative systems in the Member States.

V. Better access to justice in Europe

29. In order to facilitate access to justice the European Council invites the Commission, in co-operation with other relevant fora, such as the Council of Europe, to launch an information campaign and to publish appropriate "user guides" on judicial co-operation within the Union and on the legal systems of the Member States. It also calls for the establishment of an easily accessible information system to be maintained and up-dated by a network of competent national authorities.
30. The European Council invites the Council, on the basis of proposals by the Commission, to establish minimum standards ensuring an adequate level of legal aid in cross-border cases throughout the Union as well as special common procedural rules for simplified and accelerated cross-border litigation on small consumer and commercial claims, as well as maintenance claims, and on uncontested claims. Alternative, extra-judicial procedures should also be created by Member States.

31. Common minimum standards should be set for multilingual forms or documents to be used in cross-border court cases throughout the Union. Such documents or forms should then be accepted mutually as valid documents in all legal proceedings in the Union.
32. Having regard to the Commission's communication, minimum standards should be drawn up on the protection of the victims of crime, in particular on crime victims' access to justice and on their rights to compensation for damages, including legal costs. In addition, programmes should be set up to finance measures, public and non-governmental, for assistance to and protection of victims.

VI. Mutual recognition of judicial decisions

33. Enhanced mutual recognition of judicial decisions and judgements and the necessary approximation of legislation would facilitate co-operation between authorities and the judicial protection of individual rights. The European Council therefore endorses the principle of mutual recognition which, in its view, should become the cornerstone of judicial co-operation in both civil and criminal matters within the Union. The principle should apply both to judgements and to other decisions of judicial authorities.
34. In civil matters the European Council calls for the further reduction of the intermediate measures which are still required to enable the recognition and enforcement of a decision or judgement in the requested State. As a first step these intermediate procedures should be abolished for titles in respect of small consumer or commercial claims and for certain judgements in the field of family litigation (e.g. on maintenance claims and visiting rights). Such decisions would be automatically recognised throughout the Union without any intermediate proceedings or grounds for refusal of enforcement. This could be accompanied by the setting of minimum standards on specific aspects of civil procedural law.

35. With respect to criminal matters, the European Council urges Member States to speedily ratify the 1995 and 1996 EU Conventions on extradition and to apply them without reservation. It considers that the formal extradition procedure should be abolished among the Member States as far as persons are concerned who are fleeing from justice after having been finally sentenced, and replaced by a simple transfer of such persons. Consideration should also be given to fast track extradition procedures, without prejudice to the principle of fair trial.
36. The principle of mutual recognition should also apply to pre-trial orders, in particular to those which would enable judicial authorities quickly to secure evidence and to seize assets which are easily movable; evidence lawfully gathered by one Member State's authorities should be admissible before the courts of other Member States.
37. The European Council asks the Council and the Commission to adopt, by December 2000, a programme of measures to implement the principle of mutual recognition. In this programme, work should also be launched on those aspects of procedural law on which common minimum standards are considered necessary in order to facilitate the application of the principle of mutual recognition.

VII. Greater convergence in civil law

38. The European Council invites the Council and the Commission to prepare new procedural legislation in cross-border cases, in particular on those elements which are instrumental to smooth judicial co-operation and to enhanced access to law, e.g. provisional measures, taking of evidence, orders for money payment and time limits.
39. As regards substantive law, an overall study is requested on the need to approximate Member States' legislation in civil matters in order to eliminate obstacles to the good functioning of civil proceedings where necessary for the proper functioning of the Internal Market. The Council should report back by 2001.

C. A UNIONWIDE FIGHT AGAINST CRIME

40. The high level of safety in the area of freedom, security and justice presupposes an efficient and comprehensive approach in the fight against all forms of crime. A balanced development of unionwide measures against crime should be achieved while protecting the freedom and legal rights of individuals and economic operators.

VIII. Preventing crime at the level of the Union

41. The European Council calls for the integration of crime prevention aspects into actions against crime as well as for the further development of national crime prevention programmes. Common priorities should be developed and identified in crime prevention in the external and internal policy of the Union and be taken into account when preparing new legislation.
42. The exchange of best practices should be developed, the network of competent national authorities for crime prevention and co-operation between national crime prevention organisations should be strengthened and the possibility of a Community funded programme should be explored for these purposes. The first priorities for this co-operation could be juvenile, urban and drug-related crime.

IX. Stepping up co-operation against crime

43. Maximum benefit should be derived from co-operation between Member States' authorities when investigating cross-border crime in any Member State. The European Council calls for joint investigative teams as foreseen in the Treaty to be set up without delay, as a first step, to combat trafficking in drugs and human beings as well as terrorism. The rules to be set up in this respect should allow representatives of Europol to participate, as appropriate, in such teams in a support capacity.
44. The European Council calls for the establishment of a European Police Chiefs operational Task Force to exchange, in co-operation with Europol, experience, best practices and information on current trends in cross-border crime and plan operative actions.

45. Europol has a key role in supporting unionwide crime prevention, analyses and investigation. The European Council calls on the Council to provide Europol with the necessary support and resources. In the near future its role should be strengthened by means of receiving operational data from Member States and authorising it to ask Member States to initiate, conduct or coordinate investigations or to create joint investigative teams in certain areas of crime.
46. To reinforce the fight against serious organised crime, the European Council has agreed that a unit (EUROJUST) should be set up composed of national prosecutors, magistrates, or police officers of equivalent competence, detached from each Member State. EUROJUST should have the task of facilitating the proper coordination of national prosecuting authorities and of supporting criminal investigations in organised crime cases, notably based on Europol's analysis, as well as of co-operating closely with the European Judicial Network. The European Council requests the Council to adopt the necessary legal instrument by the end of 2001.
47. A European Police College for the training of senior law enforcement officials should be established. It should start as a network of existing national training institutes. It should also be open to national prosecutors and magistrates involved in criminal investigations, as well as to the authorities of candidate countries.
48. Without prejudice to the broader areas envisaged in the Treaty of Amsterdam and in the Vienna Action Plan, the European Council considers that, with regard to national criminal law, efforts to agree on common definitions, incriminations and sanctions should be focused in the first instance on a limited number of sectors of particular relevance, such as financial crime (money laundering, corruption, Euro counterfeiting), trafficking in human beings, sexual exploitation of children, high tech crime and environmental crime.
49. The European Council underlines the importance of addressing the drugs problem in a comprehensive manner. It calls on the Council to adopt the 2000-2004 European Strategy against Drugs before the European Council meeting in Helsinki.

X. Special action against money laundering

50. Money laundering is at the very heart of organised crime. It should be rooted out wherever it occurs. The European Council is determined to ensure that concrete steps are taken to trace, freeze, seize and confiscate the proceeds of crime.
51. Member States are urged to implement fully the provisions of the Money Laundering Directive, the 1990 Strasbourg Convention and the Financial Action Task Force recommendations also in all their dependent territories.
52. The European Council calls for the Council and the European Parliament to adopt as soon as possible the draft revised directive on money laundering recently proposed by the Commission.
53. With due regard to data protection, the transparency of financial transactions and ownership of corporate entities should be improved and the exchange of information between the existing financial intelligence units (FIU) regarding suspicious transactions expedited. FIUs should be entitled to receive information regardless of secrecy provisions applicable to banking and other commercial activity when such information is necessary to investigate money laundering.
54. The European Council calls for the approximation of criminal law and procedures on money laundering (e.g. tracing, freezing and confiscating funds). The scope of criminal activities which constitute predicate offences for money laundering should be uniform and sufficiently broad in all Member States.
55. The European Council invites the Council to extend the competence of Europol to money laundering in general, regardless of the type of offence from which the laundered proceeds originate.

56. Common standards should be developed in order to prevent the use of corporations and entities registered outside the jurisdiction of the Union in the hiding of criminal proceeds and in money laundering. The Union and Member States should make arrangements with third country offshore-centres to ensure efficient and transparent co-operation in mutual legal assistance.
57. The Commission is invited to draw up a report identifying provisions in national banking, financial and corporate legislation which obstruct international co-operation. The Council is invited to draw necessary conclusions on the basis of this report.

D. STRONGER EXTERNAL ACTION

58. The European Council underlines that all competence and instruments at the disposal of the Union, and in particular, in external relations must be used in an integrated and consistent way to build the area of freedom, security and justice. Justice and Home Affairs concerns must be integrated in the definition and implementation of other Union policies and activities.
59. Full use must be made of the new possibilities offered by the Treaty of Amsterdam for external action and in particular of Common Strategies as well as Community agreements and agreements based on Article 38 TEU.
60. Clear priorities, policy objectives and measures for the Union's external action in Justice and Home Affairs should be defined. Specific recommendations should be drawn up by the Council in close co-operation with the Commission on policy objectives and measures for the Union's external action in Justice and Home Affairs, including questions of working structure, prior to the European Council in June 2000.

61. The European Council expresses its support for regional co-operation against organised crime involving the Member States and third countries bordering on the Union. In this context it notes with satisfaction the concrete and practical results obtained by the surrounding countries in the Baltic Sea region. It also welcomes the initiative of the Italian Government in convening a European Conference on Development and Security in the Adriatic and Ionian area, to be held in Italy in the first half of the year 2000. This initiative will provide valuable support in the context of the South Eastern Europe Stability Pact.
-

**COMPOSITION METHOD OF WORK AND PRACTICAL ARRANGEMENTS
FOR THE BODY TO ELABORATE
A DRAFT EU CHARTER OF FUNDAMENTAL RIGHTS**

A. COMPOSITION OF THE BODY

(i) Members

(a) Heads of State or Government of Member States

Fifteen representatives of the Heads of State or Government of Member States.

(b) Commission

One representative of the President of the European Commission.

(c) European Parliament

Sixteen members of the European Parliament to be designated by itself.

(d) National Parliaments

Thirty members of national Parliaments (two from each national Parliament) to be designated by national Parliaments themselves.

Members of the Body may be replaced by alternates in the event of being unable to attend meetings of the Body.

(ii) Chairperson and Vice-Chairpersons of the Body

The Chairperson of the Body shall be elected by the Body. A member of the European Parliament, a member of a national Parliament and the representative of the President of the European Council, shall act as Vice-Chairpersons of the Body.

The member of the European Parliament acting as Vice-Chairperson shall be elected by the members of the European Parliament serving on the Body. The member of a national Parliament acting as Vice-Chairperson shall be elected by the members of national Parliaments serving on the Body.

(iii) Observers

Two representatives of the Court of Justice of the European Communities to be designated by the Court.

Two representatives of the Council of Europe, including one from the European Court of Human Rights.

(iv) Bodies of the European Union to be invited to give their views

The Economic and Social Committee

The Committee of the Regions

The Ombudsman

(v) Exchange of views with the applicant States

An appropriate exchange of views should be held by the Body or by the Chairperson with the applicant States.

(vi) Other bodies, social groups or experts to be invited to give their views

Other bodies, social groups and experts may be invited by the Body to give their views.

(vii) Secretariat

The General Secretariat of the Council shall provide the Body with secretariat services. To ensure proper coordination, close contacts will be established with the General Secretariat of the European Parliament, with the Commission and, to the extent necessary, with the secretariats of the national Parliaments.

B. WORKING METHODS OF THE BODY

(i) Preparation

The Chairperson of the Body shall, in close concertation with the Vice-Chairpersons, propose a work plan for the Body and perform other appropriate preparatory work.

(ii) Transparency of the proceedings

In principle, hearings held by the Body and documents submitted at such hearings should be public.

(iii) Working groups

The Body may establish *ad hoc* working groups, which shall be open to all members of the Body.

(iv) Drafting

On the basis of the work plan agreed by the Body, a Drafting Committee composed of the Chairperson, the Vice-Chairpersons and the representative of the Commission and assisted by the General Secretariat of the Council, shall elaborate a preliminary Draft Charter, taking account of drafting proposals submitted by any member of the Body.

Each of the three Vice-Chairpersons shall regularly consult with the respective component part of the Body from which he or she emanates.

(v) Elaboration of the Draft Charter by the Body

When the Chairperson, in close concertation with the Vice-Chairpersons, deems that the text of the draft Charter elaborated by the Body can eventually be subscribed to by all the parties, it shall be forwarded to the European Council through the normal preparatory procedure.

C. PRACTICAL ARRANGEMENTS

The Body shall hold its meetings in Brussels, alternately in the Council and the European Parliament buildings.

A complete language regime shall be applicable for sessions of the Body.

PROJET

CONCLUSIONS DE LA PRESIDENCE

CONSEIL EUROPEEN DE TAMPERE

15 ET 16 OCTOBRE 1999

Le Conseil européen a tenu à Tampere, les 15 et 16 octobre 1999, une réunion spéciale consacrée à la création d'un espace de liberté, de sécurité et de justice dans l'Union européenne. Les travaux ont débuté par un échange de vues avec Mme Nicole Fontaine, Présidente du Parlement européen, sur les principaux thèmes de discussion.

Le Conseil européen est déterminé à faire de l'Union un espace de liberté, de sécurité et de justice en exploitant pleinement les possibilités offertes par le traité d'Amsterdam. Le Conseil européen réaffirme l'importance de cet objectif par un message politique fort et il a marqué son accord sur un certain nombre d'orientations et de priorités politiques qui feront rapidement de cet espace une réalité.

Le Conseil européen entend placer cet objectif en tête de l'agenda politique et l'y maintenir. Il examinera régulièrement les progrès réalisés dans la mise en oeuvre des mesures nécessaires et le respect des échéances fixées par le traité d'Amsterdam, le plan d'action de Vienne et les présentes conclusions. Un mécanisme approprié sera mis en place à cet effet. Le Conseil européen souligne qu'il importe de veiller à la transparence nécessaire et de tenir le Parlement européen régulièrement informé. Il tiendra un vaste débat pour évaluer les progrès accomplis lors de sa réunion de décembre 2001.

Dans un domaine étroitement lié à la création d'un espace de liberté, de sécurité et de justice, le Conseil européen est parvenu à un accord sur la composition, la méthode de travail et les modalités pratiques (figurant en annexe aux présentes conclusions) de l'enceinte chargée de l'élaboration d'un projet de Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne. Il invite toutes les parties concernées à faire en sorte que les travaux d'élaboration de la charte puissent débiter rapidement.

Le Conseil européen exprime sa reconnaissance au Secrétaire général sortant, M. Jürgen Trumpf, pour le travail qu'il a accompli et notamment pour la manière dont il a contribué au développement de l'Union après l'entrée en vigueur du traité d'Amsterdam.

L'un des objectifs essentiels des travaux de l'Union, dans les années à venir, devant être de renforcer la politique étrangère et de sécurité commune, notamment en développant une politique européenne de sécurité et de défense, le Conseil européen attend du nouveau Secrétaire général du Conseil et Haut Représentant pour la PESC, M. Javier Solana, qu'il apporte à cet égard une contribution majeure. M. Solana pourra compter, dans l'exercice de ses compétences et pour l'accomplissement de son mandat, sur le plein appui du Conseil européen afin qu'il puisse s'acquitter pleinement de ses tâches. Il lui incombera notamment de veiller à ce que les délibérations et l'action en matière de politique étrangère et de sécurité soient conduites avec efficacité, en vue d'assurer continuité et cohérence, compte tenu des intérêts communs de l'Union.

**VERS UNE UNION DE LIBERTE, DE SECURITE ET DE JUSTICE :
LES JALONS POSES A TAMPERE**

1. Depuis ses tout premiers débuts, l'intégration européenne est fermement ancrée dans un attachement commun à la liberté reposant sur les droits de l'homme, sur des institutions démocratiques et sur l'Etat de droit. Ces valeurs communes se sont avérées nécessaires pour préserver la paix et accroître la prospérité dans l'Union européenne. Elles seront également la pierre angulaire de l'élargissement de l'Union.
2. L'Union européenne a déjà mis en place pour ses citoyens les éléments principaux d'un espace commun de prospérité et de paix : un marché unique, une union économique et monétaire et la capacité à relever les défis politiques et économiques mondiaux. Le pari du traité d'Amsterdam est de veiller maintenant à ce qu'il soit possible de jouir de la liberté, qui comprend le droit de circuler librement dans toute l'Union, dans des conditions de sécurité et de justice accessibles à tous. C'est un projet qui répond aux préoccupations souvent exprimées par les citoyens et qui aura une incidence directe sur leur vie quotidienne.
3. Cette liberté ne doit toutefois pas être considérée comme une prérogative des seuls citoyens de l'Union. Son existence même agit comme un aimant, attirant du monde entier nombre de personnes privées de cette liberté qui, pour les citoyens de l'Union, va de soi. Il serait contraire aux traditions de l'Europe de refuser cette liberté à ceux qui, poussés par les circonstances, demandent légitimement accès à notre territoire. L'Union se doit donc d'élaborer des politiques communes dans les domaines de l'asile et de l'immigration, tout en tenant compte de la nécessité d'exercer aux frontières extérieures un contrôle cohérent afin de lutter contre l'immigration clandestine et la criminalité internationale qui y est liée. Ces politiques communes doivent reposer sur des principes à la fois clairs pour nos citoyens et offrant des garanties à ceux qui cherchent protection dans l'Union européenne ou demandent accès à son territoire.
4. Notre objectif est une Union européenne ouverte et sûre, adhérant pleinement aux obligations de la Convention de Genève sur les réfugiés et des autres instruments pertinents en matière de droits de l'homme et capable de répondre aux besoins humanitaires sur la base de la solidarité. Il convient également de mettre en place une approche commune pour assurer l'intégration dans nos sociétés des ressortissants de pays tiers qui résident légalement dans l'Union.

5. Le citoyen ne peut jouir de la liberté que dans un véritable espace de justice, où chacun peut s'adresser aux tribunaux et aux autorités de tous les Etats membres aussi facilement qu'il le ferait dans son propre pays. Les auteurs d'infractions ne doivent pouvoir, par aucun moyen, mettre à profit les différences entre les systèmes judiciaires des Etats membres. Les jugements et décisions doivent être respectés et exécutés dans l'ensemble de l'Union, mais il faut aussi préserver la sécurité juridique fondamentale des particuliers et des opérateurs économiques. Il convient d'arriver à une meilleure compatibilité et à une convergence accrue entre les systèmes juridiques des Etats membres.
6. Les citoyens sont en droit d'attendre de l'Union qu'elle réagisse à la menace que représente la grande criminalité pour leur liberté et les droits que leur reconnaît la loi. Pour contrer ces menaces, il est nécessaire d'agir de concert, dans toute l'Union, en matière de prévention et de lutte contre la criminalité et les organisations criminelles. Une mobilisation commune des ressources policières et judiciaires est nécessaire pour veiller à ce que les auteurs d'infraction et le produit de leurs crimes ne trouvent aucun refuge dans l'Union.
7. L'espace de liberté, de sécurité et de justice devrait faire fond sur les principes de transparence et de contrôle démocratique. Nous devons entamer un dialogue ouvert avec la société civile sur les objectifs et principes de cet espace afin qu'ils soient mieux acceptés par les citoyens et reçoivent leur soutien.
8. Le Conseil européen estime essentiel que, dans ces domaines, l'Union acquière également une capacité à agir et soit considérée comme un partenaire important sur la scène internationale. Cela nécessite une étroite coopération avec les pays partenaires et les organisations internationales, notamment le Conseil de l'Europe, l'OSCE, l'OCDE et les Nations Unies.
9. Le Conseil européen invite le Conseil et la Commission, en étroite coopération avec le Parlement européen, à favoriser la mise en oeuvre intégrale et immédiate du traité d'Amsterdam, sur la base du plan d'action de Vienne et des orientations politiques et objectifs concrets convenus lors de la présente réunion de Tampere, qui figurent ci-après.

A. UNE POLITIQUE EUROPEENNE COMMUNE EN MATIERE D'ASILE ET DE MIGRATION

10. Il faut, pour les domaines distincts, mais étroitement liés, de l'asile et des migrations, élaborer une politique européenne commune comprenant les éléments indiqués ci-après.

I. Partenariat avec les pays d'origine

11. L'Union européenne a besoin d'une approche globale des migrations qui aborde les aspects politiques, les droits de l'homme et les questions de développement dans les pays et régions d'origine et de transit. Cela exige de lutter contre la pauvreté, d'améliorer les conditions de vie et les possibilités d'emploi, de prévenir les conflits, de consolider les Etats démocratiques et de veiller au respect des droits de l'homme, notamment les droits des minorités, des femmes et des enfants. A cet effet, l'Union et les Etats membres sont invités à contribuer, dans les limites de leurs compétences respectives en vertu des traités, à l'amélioration de la cohérence des politiques intérieures et extérieures de l'Union. Le partenariat avec les pays tiers concernés constituera aussi un élément déterminant du succès de cette politique, dans le but de favoriser le codéveloppement.

12. Dans ce contexte, le Conseil européen se félicite des rapports qui ont été établis par le Groupe de haut niveau "Asile et Migration" institué par le Conseil, et convient de la prorogation de son mandat et de l'établissement d'autres plans d'action. Il considère que les premiers plans d'action établis par ce groupe et approuvés par le Conseil représentent une contribution utile et il invite le Conseil et la Commission à présenter un rapport sur leur mise en oeuvre lors du Conseil européen de décembre 2000.

II. Un régime d'asile européen unique

13. Le Conseil européen réaffirme l'importance que l'Union et ses Etats membres attachent au respect absolu du droit de demander l'asile. Il est convenu de mettre en place un régime d'asile européen unique, fondé sur l'application intégrale et globale de la Convention de Genève.

14. Ce régime devrait comporter, à court terme, une méthode claire et opérationnelle pour déterminer l'Etat responsable de l'examen d'une demande d'asile, des normes communes pour une procédure d'asile équitable et efficace, des conditions harmonisées d'accueil des demandeurs d'asile, et le rapprochement des règles sur la reconnaissance et le contenu du statut de réfugié. Il devrait aussi être complété par des mesures relatives à des formes subsidiaires de protection offrant un statut approprié à toute personne nécessitant une telle protection. A cette fin, le Conseil est instamment invité à adopter, sur la base de propositions de la Commission, les décisions nécessaires conformément au calendrier fixé par le traité d'Amsterdam et le plan d'action de Vienne. Le Conseil européen souligne qu'il importe de consulter le HCR et d'autres organisations internationales.
15. A moyen terme, la législation communautaire devrait déboucher sur un statut uniforme en matière d'asile et sur une procédure applicable aux décisions nationales en matière d'asile qui soit valable dans toute l'Union. La Commission est invitée à élaborer une initiative dans ce domaine dans un délai d'un an.
16. Le Conseil européen engage le Conseil à intensifier ses efforts en vue d'arriver, sur la question de la protection temporaire des personnes déplacées, à un accord qui repose sur la solidarité entre les Etats membres. Le Conseil européen est convenu, dans les limites des perspectives financières, de compléter les instruments financiers qui existent déjà pour les réfugiés par un dispositif spécial doté d'un montant de 250 millions d'euros sur une période de cinq ans et destiné à compléter les efforts nationaux en matière d'accueil, d'intégration et de rapatriement volontaire des demandeurs d'asile, des personnes déplacées et des réfugiés et à aider plus particulièrement les Etats membres confrontés à des situations d'urgence en cas d'afflux massif. Il invite le Conseil à adopter, sur la base d'une proposition de la Commission, l'instrument législatif nécessaire à la mise en place d'un tel dispositif de financement avant la réunion du Conseil européen de juin 2000.
17. Le Conseil européen invite instamment le Conseil à terminer rapidement les travaux de mise en place du système d'enregistrement des empreintes digitales aux fins de l'identification des demandeurs d'asile (Eurodac).

III. Traitement équitable pour les ressortissants de pays tiers

18. L'Union européenne doit assurer un traitement équitable aux ressortissants de pays tiers qui résident légalement sur le territoire de ses Etats membres. Une politique plus énergique en matière d'intégration devrait avoir pour ambition de leur offrir les mêmes droits et obligations qu'aux citoyens de l'Union européenne. Cette politique devrait également favoriser la non-discrimination dans la vie économique, sociale et culturelle et mettre en place des mesures de lutte contre le racisme et la xénophobie.
19. Faisant fond sur la communication de la Commission intitulée "Plan d'action contre le racisme", le Conseil européen demande le renforcement de la lutte contre le racisme et la xénophobie. Les Etats membres tireront parti des meilleures pratiques et de l'expérience acquise. Il conviendra de renforcer davantage la coopération avec l'Observatoire européen des phénomènes racistes et xénophobes. En outre, la Commission est invitée à présenter le plus rapidement possible des propositions de mise en oeuvre de l'article 13 du traité CE relatif à la lutte contre le racisme et la xénophobie. Pour lutter contre la discrimination de manière plus générale, les Etats membres sont encouragés à élaborer des programmes nationaux visant les ressortissants de pays tiers, les populations autochtones et les minorités, notamment ethniques.
20. Le Conseil européen reconnaît la nécessité d'un rapprochement des législations relatives aux conditions d'admission et de séjour des ressortissants de pays tiers, fondé sur une évaluation commune tant de l'évolution économique et démographique au sein de l'Union que de la situation dans les pays d'origine. Il demande à cette fin au Conseil d'adopter rapidement des décisions sur la base de propositions de la Commission.
21. Le statut juridique des ressortissants des pays tiers devrait être rapproché de celui des ressortissants des Etats membres. Une personne résidant légalement dans un Etat membre pendant une période à déterminer et titulaire d'un permis de séjour de longue durée devrait se voir octroyer un ensemble de droits uniformes aussi proches que possible de ceux dont jouissent les citoyens de l'Union européenne, par exemple le droit de résider, d'étudier, de travailler à titre de salarié ou d'indépendant, ainsi que l'application du principe de non-discrimination par rapport aux citoyens de l'Etat de résidence. Le Conseil européen fait sien l'objectif d'offrir aux ressortissants de pays tiers résidant légalement depuis longtemps dans l'Union la possibilité d'obtenir la citoyenneté.

IV. Gestion des flux migratoires

22. Le Conseil européen souligne qu'il est nécessaire de prévoir, à toutes les étapes, une gestion plus efficace des flux migratoires. Il demande le lancement, en coopération étroite avec les pays d'origine et de transit, de campagnes d'information sur les possibilités réelles d'immigration légale et la prévention de toutes les formes de traite d'êtres humains. Il conviendrait de poursuivre la mise en place d'une politique commune active en matière de visas et de faux documents incluant une coopération plus étroite entre les consulats de l'UE dans les pays tiers et, le cas échéant, l'établissement de bureaux communs chargés de la délivrance des visas UE.
23. Le Conseil européen est déterminé à combattre à sa source l'immigration clandestine, notamment en s'attaquant à ceux qui se livrent à la traite des êtres humains et à l'exploitation économique des migrants. Il insiste sur l'adoption de dispositions législatives prévoyant des sanctions sévères pour cette infraction grave. Le Conseil est invité à adopter des dispositions législatives à cette fin avant la fin de l'an 2000, sur la base d'une proposition de la Commission. En collaboration avec Europol, les Etats membres devraient concentrer leurs efforts sur la détection et le démantèlement des filières. Les droits des victimes de ces pratiques seront garantis, une attention particulière étant accordée aux problèmes auxquels sont confrontés les femmes et les enfants.
24. Le Conseil européen demande qu'il y ait une coopération plus étroite et une entraide technique entre les services de contrôle aux frontières des Etats membres, notamment sous forme de programmes d'échanges et de transfert de technologies, en particulier aux frontières maritimes, et que les Etats candidats soient associés sans tarder à cette coopération.
25. A la suite de l'intégration de l'acquis de Schengen dans l'Union, les pays candidats doivent accepter intégralement cet acquis ainsi que les mesures prises en vertu de celui-ci. Le Conseil européen souligne l'importance que revêtent les contrôles aux futures frontières extérieures de l'Union et insiste pour qu'ils soient réalisés par des professionnels dûment formés.

26. Le Conseil européen demande que l'aide aux pays d'origine et de transit soit accrue afin de faciliter les retours volontaires et de permettre aux autorités de ces pays de renforcer leurs moyens de combattre efficacement la traite des êtres humains et de satisfaire à leurs obligations en matière de réadmission à l'égard de l'Union et des Etats membres.
27. Le traité d'Amsterdam a conféré des compétences à la Communauté dans le domaine de la réadmission. Le Conseil européen invite le Conseil à conclure des accords de réadmission entre la Communauté européenne et des pays ou des groupes de pays tiers. Il convient également d'examiner les règles relatives à la réadmission entre Etats membres.

B. UN VERITABLE ESPACE EUROPEEN DE JUSTICE

28. Dans un véritable espace européen de justice, l'incompatibilité ou la complexité des systèmes juridiques et administratifs des Etats membres ne devrait pas empêcher ou dissuader les particuliers et les entreprises d'exercer leurs droits.

V. Un meilleur accès à la justice en Europe

29. Afin de faciliter l'accès à la justice, le Conseil européen invite la Commission, en coopération avec d'autres enceintes compétentes, telles que le Conseil de l'Europe, à lancer une campagne d'information et à publier des "guides de l'utilisateur" bien conçus sur la coopération judiciaire au sein de l'Union et sur les systèmes juridiques des Etats membres. Il recommande également la création d'un système d'information facile d'accès, dont l'entretien et la mise à jour seraient assurés par un réseau d'autorités nationales compétentes.
30. Le Conseil européen invite le Conseil à établir, sur la base de propositions de la Commission, des normes minimales garantissant un niveau approprié d'aide juridique pour les affaires transfrontalières dans l'ensemble de l'Union ainsi que des règles de procédure spéciales communes en vue de simplifier et d'accélérer le règlement des litiges transfrontaliers concernant les demandes de faible importance en matière civile et commerciale ainsi que les créances alimentaires, et les créances certaines. Les Etats membres devraient également mettre en place des procédures de substitution extrajudiciaires.

31. Il faudrait fixer des normes communes minimales pour les formulaires ou les documents multilingues à utiliser dans les procédures judiciaires transfrontalières dans l'ensemble de l'Union. La validité de ces documents ou formulaires serait ensuite reconnue par les autres Etats membres dans toutes les procédures judiciaires se déroulant dans l'Union.
32. Eu égard à la communication de la Commission, il faudrait établir des normes minimales pour la protection des victimes de la criminalité, notamment en ce qui concerne l'accès à la justice de ces victimes et leur droit à réparation, y compris au remboursement des frais de justice. En outre, des programmes devraient être mis sur pied pour financer des mesures, publiques et non gouvernementales, d'assistance et de protection en faveur des victimes.

VI. Reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires

33. Le renforcement de la reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires et des jugements et le rapprochement nécessaire des législations faciliteraient la coopération entre autorités et la protection judiciaire des droits de la personne. Le Conseil européen approuve donc le principe de reconnaissance mutuelle qui, selon lui, devrait devenir la pierre angulaire de la coopération judiciaire en matière tant civile que pénale au sein de l'Union. Le principe devrait s'appliquer tant aux jugements qu'aux autres décisions émanant des autorités judiciaires.
34. En matière civile, le Conseil européen demande que soient davantage réduites les mesures intermédiaires qui sont encore requises pour permettre la reconnaissance et l'exécution d'une décision ou d'un jugement dans l'Etat requis. Dans un premier temps, il conviendrait de supprimer ces procédures intermédiaires pour les droits concernant des demandes de faible importance en matière civile ou commerciale et pour certains jugements concernant des litiges relevant du droit de la famille (par exemple, les créances alimentaires et les droits de visite). Ces décisions seraient automatiquement reconnues dans l'ensemble de l'Union sans procédure intermédiaire ni motifs de refus d'exécution. Ce dispositif pourrait s'accompagner de la fixation de normes minimales pour certains aspects de procédure civile.

35. En matière pénale, le Conseil européen engage les Etats membres à ratifier sans tarder les conventions d'extradition de l'UE de 1995 et 1996 et à les appliquer sans réserve. Il estime que la procédure formelle d'extradition devrait être supprimée entre les Etats membres pour les personnes qui fuient la justice après avoir fait l'objet d'une condamnation définitive et remplacée par un simple transfèrement de ces personnes. Il convient également d'envisager des procédures accélérées d'extradition, sans préjudice du principe du droit à un procès équitable.
36. Le principe de reconnaissance mutuelle devrait aussi s'appliquer aux décisions précédant la phase de jugement, en particulier à celles qui permettraient aux autorités judiciaires d'agir rapidement pour obtenir des éléments de preuve et saisir des avoirs faciles à transférer ; les éléments de preuve légalement recueillis par les autorités d'un Etat membre devraient être recevables devant les juridictions des autres Etats membres.
37. Le Conseil européen demande au Conseil et à la Commission d'adopter, d'ici décembre 2000, un programme de mesures destinées à mettre en oeuvre le principe de reconnaissance mutuelle. Dans le cadre de ce programme, des travaux devraient aussi être entamés sur les aspects du droit procédural sur lesquels la fixation de normes minimales communes est considérée comme nécessaire pour faciliter l'application du principe de reconnaissance mutuelle.

VII. Convergence accrue dans le domaine du droit civil

38. Le Conseil européen invite le Conseil et la Commission à élaborer de nouvelles dispositions de droit procédural dans les affaires transfrontières, concernant, en particulier, les éléments qui contribuent à faciliter la coopération judiciaire et à améliorer l'accès au droit, notamment en matière de mesures provisoires, d'obtention des preuves, d'injonctions de payer et de délais.
39. En ce qui concerne le droit matériel, une étude générale doit être réalisée sur la nécessité de rapprocher les législations des Etats membres en matière civile afin d'éliminer les obstacles au bon déroulement des procédures civiles là où c'est nécessaire au bon fonctionnement du marché intérieur. Le Conseil devra faire rapport d'ici 2001.

C. LA LUTTE CONTRE LA CRIMINALITE A L'ECHELLE DE L'UNION

40. Un niveau élevé de sécurité dans l'espace de liberté, de sécurité et de justice suppose une approche efficace et globale de la lutte contre toutes les formes de criminalité. Il faut parvenir à mettre en place de manière équilibrée à l'échelle de l'Union des mesures de lutte contre la criminalité tout en protégeant la liberté des particuliers et des opérateurs économiques et les droits que leur reconnaît la loi.

VIII. Prévention de la criminalité au niveau de l'Union

41. Le Conseil européen demande l'intégration des aspects liés à la prévention dans les actions de lutte contre la criminalité et le développement des programmes nationaux de prévention de la criminalité. Des priorités communes doivent être dégagées et définies en matière de prévention de la criminalité, dans le cadre de la politique extérieure et intérieure de l'Union, et elles devront être prises en compte lors de l'élaboration de nouveaux instruments juridiques.
42. Il convient de développer l'échange des "meilleures pratiques", de renforcer le réseau des autorités nationales compétentes en matière de prévention de la criminalité ainsi que la coopération entre les organismes nationaux spécialisés dans ce domaine et d'étudier à cette fin la possibilité d'un programme qui serait financé par la Communauté. Cette coopération pourrait avoir avant tout pour priorités la délinquance chez les jeunes, la criminalité urbaine et celle liée à la drogue.

IX. Intensifier la coopération dans la lutte contre la criminalité

43. La coopération entre les autorités des Etats membres, lors d'enquêtes sur des activités criminelles transfrontières dans un Etat membre, doit être la plus fructueuse possible. Le Conseil européen demande que les équipes communes d'enquêtes prévues par le traité soient mises sur pied sans délai, dans un premier temps, pour lutter contre le trafic de drogue et la traite des êtres humains, ainsi que contre le terrorisme. Les règles qui seront établies à cet égard devront permettre à des représentants d'Europol de participer, le cas échéant, à ces équipes à titre de soutien.
44. Le Conseil européen demande que soit créée une Unité opérationnelle au sein de laquelle les responsables des services de police européens échangeraient, en coopération avec Europol, expériences, meilleures pratiques et informations sur les tendances de la criminalité transfrontière, et organiseraient des opérations.

45. Europol joue un rôle clé de soutien dans la prévention de la criminalité, ainsi que pour l'analyse et les enquêtes criminelles à l'échelle de l'Union. Le Conseil européen invite le Conseil à doter Europol de l'appui et des moyens nécessaires à son action. Europol devrait voir son rôle renforcé prochainement par le fait qu'il recevra des données opérationnelles des Etats membres et qu'il sera habilité à demander aux Etats membres d'engager, de mener ou de coordonner des enquêtes ou de créer des équipes communes d'enquête dans certains domaines de la criminalité.
46. Afin de renforcer la lutte contre les formes graves de criminalité organisée, le Conseil européen a décidé la création d'une unité (Eurojust) composée de procureurs, de magistrats ou d'officiers de police ayant des compétences équivalentes, détachés par chaque Etat membre. Eurojust aura pour mission de contribuer à une bonne coordination entre les autorités nationales chargées des poursuites et d'apporter son concours dans les enquêtes relatives aux affaires de criminalité organisée, notamment sur la base de l'analyse effectuée par Europol ; cette unité devra aussi coopérer étroitement avec le Réseau judiciaire européen. Le Conseil européen demande au Conseil d'adopter l'instrument juridique nécessaire avant la fin de l'année 2001.
47. Une Académie européenne de police doit être créée pour former les hauts responsables des services de police. Elle consistera dans un premier temps en un réseau d'instituts nationaux de formation. Elle devrait également être accessible aux procureurs et magistrats nationaux participant à des enquêtes pénales, ainsi qu'aux responsables des pays candidats.
48. Sans préjudice des domaines plus larges envisagés dans le traité d'Amsterdam et le plan d'action de Vienne, le Conseil européen estime que, en ce qui concerne le droit pénal national, les efforts visant à trouver un accord sur des définitions, des incriminations et des sanctions communes doivent porter essentiellement, dans un premier temps, sur un nombre limité de secteurs revêtant une importance particulière, tels que la criminalité financière (blanchiment d'argent, corruption, contrefaçon de l'euro), la traite des êtres humains, l'exploitation sexuelle des enfants, la criminalité utilisant les technologies avancées et la criminalité au détriment de l'environnement.
49. Le Conseil européen insiste sur l'importance d'une approche globale dans la lutte contre la drogue. Il demande au Conseil d'adopter la Stratégie européenne de lutte contre la drogue pour la période 2000-2004 avant la réunion du Conseil européen d'Helsinki.

X. Action spécifique de lutte contre le blanchiment d'argent

50. Le blanchiment d'argent est au coeur même de la criminalité organisée. Il faut l'éradiquer partout où il existe. Le Conseil européen est déterminé à veiller à ce que soient adoptées des mesures concrètes pour dépister, geler, saisir et confisquer les produits du crime.
51. Les Etats membres sont invités instamment à mettre en œuvre intégralement, y compris dans tous leurs territoires dépendants, les dispositions de la directive sur le blanchiment d'argent, la convention de Strasbourg de 1990 et les recommandations du Groupe d'action financière sur le blanchiment des capitaux.
52. Le Conseil européen engage le Conseil et le Parlement européen à adopter dès que possible le projet de modification de la directive sur le blanchiment d'argent, récemment proposé par la Commission.
53. Dans le respect des dispositions en matière de protection des données, il convient d'améliorer la transparence des transactions financières et de la provenance du capital des sociétés et d'accélérer l'échange d'informations sur les transactions suspectes entre les cellules de renseignement financier existantes. Quelles que soient les dispositions en matière de confidentialité applicables aux activités bancaires et aux autres activités commerciales, les cellules de renseignement financier devaient être habilitées à recevoir des informations si celles-ci sont nécessaires dans le cadre d'enquêtes sur le blanchiment d'argent.
54. Le Conseil européen recommande le rapprochement des dispositions de droit et de procédure en matière pénale sur le blanchiment d'argent (notamment en matière de dépistage, de gel et de confiscation d'avoirs). Le champ des activités criminelles constitutives d'infractions principales, dans le domaine du blanchiment d'argent, doit être uniforme et suffisamment large dans tous les Etats membres.
55. Le Conseil européen invite le Conseil à étendre la compétence d'Europol au blanchiment d'argent en général, quel que soit le type d'infraction à l'origine des produits blanchis.

56. Des normes communes doivent être élaborées afin d'empêcher le recours à des sociétés et des entités immatriculées hors du territoire de l'Union pour dissimuler et blanchir le produit d'activités criminelles. L'Union et les Etats membres doivent conclure des accords avec des centres offshore de pays tiers afin d'assurer une coopération efficace et transparente en matière d'entraide judiciaire.
57. La Commission est invitée à établir un rapport recensant les dispositions des législations nationales dans les domaines de la banque, de la finance et des sociétés qui font obstacle à la coopération internationale. Le Conseil est invité à tirer les conclusions nécessaires sur la base de ce rapport.

D. UNE ACTION EXTERIEURE PLUS FORTE

58. Le Conseil européen souligne que toutes les compétences et tous les instruments dont dispose l'Union, notamment en matière de relations extérieures, doivent être utilisées de manière intégrée et cohérente pour établir l'espace de liberté, de sécurité et de justice. Les questions de justice et d'affaires intérieures doivent être intégrées dans la définition et la mise en œuvre d'autres politiques et actions de l'Union.
59. Il doit être pleinement fait usage des nouvelles possibilités offertes par le traité d'Amsterdam en matière d'action extérieure et, en particulier, des stratégies communes ainsi que des accords conclus par la Communauté et des accords basés sur l'article 38 du traité UE.
60. Il convient de définir clairement des priorités, des objectifs politiques et des mesures pour l'action extérieure de l'Union dans le domaine de la justice et des affaires intérieures. Le Conseil doit, en étroite collaboration avec la Commission, élaborer des recommandations spécifiques concernant les objectifs à suivre et les mesures à prendre dans le cadre de cette action extérieure, notamment pour ce qui est des structures de travail, avant le Conseil européen de juin 2000.

61. Le Conseil européen apporte son soutien à la coopération régionale entre les Etats membres et les pays tiers limitrophes de l'Union en matière de lutte contre la criminalité organisée. Dans ce contexte, il prend acte avec satisfaction des résultats concrets et pratiques engrangés par les pays proches de la Baltique. Il se félicite également de l'initiative prise par le gouvernement italien de convoquer une Conférence européenne sur le développement et la sécurité dans la région de la mer Adriatique et de la mer Ionienne, qui se tiendra en Italie au cours du premier semestre de l'année 2000. Cette initiative apportera une contribution utile dans le cadre du Pacte de stabilité pour l'Europe du Sud-Est.
-

**COMPOSITION, METHODE DE TRAVAIL ET MODALITES PRATIQUES DE
L'ENCEINTE POUR L'ELABORATION D'UN PROJET DE CHARTE DES DROITS
FONDAMENTAUX DE L'UNION EUROPEENNE**

A. COMPOSITION DE L'ENCEINTE

i) Membres

a) Chefs d'Etat ou de gouvernement des Etats membres

Quinze représentants des chefs d'Etat ou de gouvernement des Etats membres.

b) Commission

Un représentant du président de la Commission européenne.

c) Parlement européen

Seize membres du Parlement européen désignés par celui-ci.

d) Parlements nationaux

Trente membres des parlements nationaux (deux par parlement) désignés par ceux-ci.

Les membres de l'enceinte peuvent être remplacés par des suppléants en cas d'empêchement.

ii) Président et vice-présidents de l'enceinte

L'enceinte élit son président. Un membre du Parlement européen, un membre d'un parlement national et le représentant du président du Conseil européen exercent les vice-présidences de l'enceinte.

Le membre du Parlement européen exerçant la vice-présidence est élu par les membres du Parlement européen faisant partie de l'enceinte. Le membre du parlement national exerçant la vice-présidence est élu par les membres des parlements nationaux faisant partie de l'enceinte.

B. METHODES DE TRAVAIL DE L'ENCEINTE

i) Travaux préparatoires

Le président de l'enceinte propose, en étroite concertation avec les vice-présidents, un programme de travail pour l'enceinte et effectue les autres travaux préparatoires nécessaires.

ii) Transparence des délibérations

En principe, les débats de l'enceinte et les documents présentés au cours de ces débats devraient être rendus publics.

iii) Groupes de travail

L'enceinte peut constituer des groupes de travail ad hoc, qui sont ouverts à tous ses membres.

iv) Rédaction

Sur la base du programme de travail établi par l'enceinte, un comité de rédaction, composé du président, des vice-présidents et du représentant de la Commission et assisté par le Secrétariat général du Conseil, élabore un avant-projet de charte en tenant compte des propositions de texte soumises par tout membre de l'enceinte.

Chacun des trois vice-présidents procède régulièrement à des consultations avec les composantes respectives de l'enceinte dont il est issu.

v) Elaboration du projet de charte par l'enceinte

Lorsque le président de l'enceinte, en concertation étroite avec les vice-présidents, estime que le texte du projet de charte élaboré par l'enceinte peut être en définitive adopté par toutes les parties, celui-ci peut être transmis au Conseil européen conformément à la procédure préparatoire habituelle.

C. MODALITES PRATIQUES

L'enceinte se réunit à Bruxelles, alternativement dans les locaux du Conseil et dans ceux du Parlement européen.

• Le régime linguistique intégral s'applique aux réunions de l'enceinte.